

OM FOREKOMSTEN AF MARKPIBEREN (*ANTHUS CAMPESTRIS*) VEST FOR ISEFJORDEN

AF

C. A. RASMUSSEN

Det er nu omtrent en Snes Aar siden, at denne inden for vor Fauna sjældne Art af R. Jul. Olsen opdagedes ynglende i de sandede Kystegne i Nordsjælland. Siden da har Fuglen bredt sig, saa at den nu findes spredt paa alle de for den passende Lokaliteter mellem Hornbæk og Isefjord, og her er den efterhaanden iagttaget af mange.

Lokaliteterne paa den anden, vestlige Side af Isefjorden minder jo i Rørvig-Nykøbingegnen meget om Tisvildeegnen, der vel nok er det Sted, hvor Fuglen er hyppigst. Derfor ligger det nær at tænke sig, at Markpiberen lige saa vel vil være at træffe Vest for som Øst for Fjorden, og jeg har da ved et Par Besøg, jeg har gjort deroppe, kigget ivrigt efter Fuglen, for hvilken jeg har faaet Interesse, efter at jeg lærte den at kende ved Tisvilde Hegn i 1911. I Juli 1913 saa jeg den da ogsaa der, først i Rørvig og senere lidt mere vestligt, ved Nordstrand, Nord for Nykøbing.

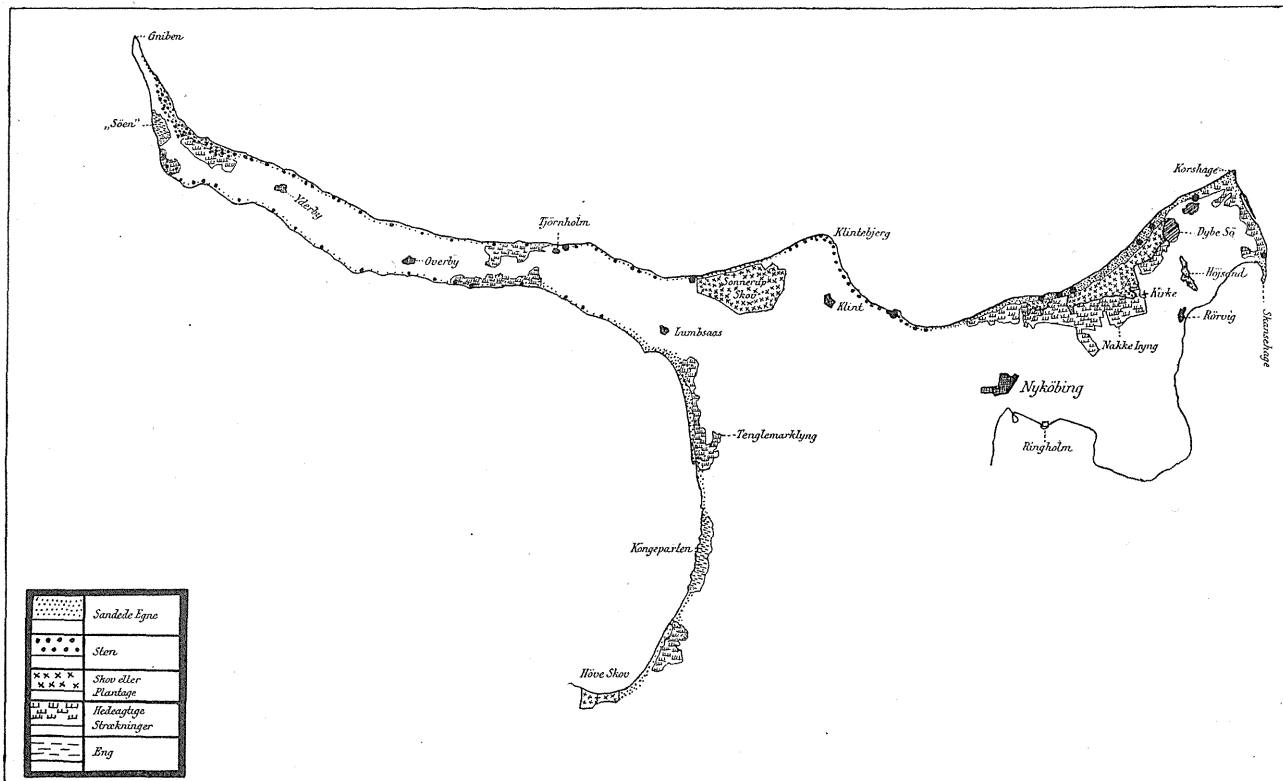
Da der saaledes var en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at Fuglen fandtes langs hele Sjællands Kattegatskyst, fik jeg Lyst til at gøre en Rejse i disse Egne for at studere dens Udbredelse og Talrighed nærmere og søgte i den Anledning en Understøttelse af Dansk ornithologisk Forenings Rejse- og Studiefond. Bestyrelsen for dette viste sig meget imødekommende, saa at jeg allerede et Par Dage efter Ansøgningens Afsendelse fik Meddelelse om, at der var bevilget mig 100 Kr. til en saadan Rejse; dog stillede man mig den Betingelse, at jeg i Stedet for at afsøge Egnene Øst for Fjorden, som i Forvejen var særdeles godt undersøgte (nogle Egne af E. Lehn Schiøler selv), skulde undersøge, hvor Fuglen fandtes Vest for Fjorden, mellem Rørvig og Kalundborg.

Mod denne Ordning kunde jeg selvfølgelig intet have at ind-

vende, og jeg begyndte da Turen den 29. Juni 1918. Over Frederiksværk—Hundested tog jeg til Rørvig og spadserede derfra, stadig følgende Kysten, uden om Sjællands Odde, langs Sejro Bugt og Nexelø Bugt til hen imod Saltbæk Vig og endte saa Turen i Kalundborg den 6. Juli. Min Rejse førte mig gennem meget forskelligartede Egne, og blandt disse findes sikkert nogle af Sjællands smukkeste og ejendommeligste.

Mellem Rørvig og Nykøbing er Landet meget sandet. Det hele ligner mest jydsk Natur: Ret store, virkelige Heder (Nakke Lyng), hvor der saa at sige ikke træffes anden Vegetation end Lyng (*Calluna vulgaris*), Revling (*Empetrum nigrum*) og Graaris (*Salix repens*), Sandflugtstrækninger med Sandflugtplantager og mange Steder langs Stranden lave Klitter uden for Sandflugtplantagerne. Fra Rørvig, omtrent ret mod Nord lige mod Dybe Sø, strækker sig en gammel Klit, Højsand kaldet. Den er nu fjernet ca. 1 km fra Isefjorden og helt tilgroet. Landet mellem Højsand og Fjorden er lavt og de fleste Steder græsbevokset; men langs Kysten — altsaa paa Fjordmundingens Vestside — findes klitagtige Strækninger med Bevoksning af Marehalm (*Elymus arenarius*), Bulmeurt (*Hyoscyamus niger*) og Tornblad (*Ulex europaeus*). Paa den nærmest Fjordmundingen liggende Del af Kattegatskysten er Stranden stenet, og i Stedet for Klit findes der her en lav, sandet Skrænt, ud til hvilken Marker med sparsom Bevoksning af Faaresvingel (*Festuca ovina*) strækker sig. Passerer man saa Dybe Sø — en mærkelig Sø, der kun ved en lav, ca. 50 m bred Tange er skilt fra Kattegat, og hvis Vand alligevel er fuldstændig fersk, saa man kan drikke det — forandrer Stranden igen Karakter, idet man her fra en ret bred, ganske stenfri Sandstrand kommer op i et Bælte af ret høje, marehalmbevoksede Klitter, hvis Afstand fra en bagved liggende Sandflugtplantage er ca. 100—150 m. Mellem Klitterne og Plantagen findes lune Sænkninger, som er bevokset med spredt Marehalm, Revling, Lyng og de yderste, lave Bjergfyr (*Pinus montana*) fra Plantagen bagved, og som Markpiberen særlig synes at ynde.

Denne Natur finder man, til man naar ca. 10 km længere Vest paa; dog hører Sandflugtplantningen op omtrent ret Nord for Nykøbing. Sandstranden og Klitterne naar omtrent til Klint, hvor Stranden skifter Karakter. Ved Klint er det en udpræget Stenstrand, hvor Bredden er dækket af et meterhøjt Lag af store

Sjællands Odde. De 10 Findesteder for Markpiberen mellem Rørvig og Tjørnholm er angivet ved større, sorte Prikker.

Rullesten. Af Planter træffes paa Stranden saa at sige kun Strandkaal (*Crambe maritima*), Strandtidsel (*Eryngium maritimum*) og hist og her lidt Strandsennep (*Cakile maritima*). Ud til Stranden er der høje Skrænter af Grus og store Rullestene. Den samme Natur: stenet Strand under ret høje Skrænter og med den samme sparsomme Bevoksning, findes langs hele Oddens Nordkyst. Dog findes der et Stykke, mellem Yderby og Gniben, hvor Odden er ganske lav (gammel Havbund), og som — tør jeg nok sige — er det mest gudsforladte Stykke Natur, jeg har set her i Landet. Stedet er for saa vidt interessant, som der her findes sikkert udtømmelige Lejer af Rullesten. Det var her, Tyskerne for en Del Aar siden købte et Stykke Jord og anlagde en lille Havn, hvoraf en Del staar endnu. De har med deres Gravemaskiner gravet og rodet i Jorden; men det, de har taget, er kun som en Draabe af Havet. Rullestenene ligger stadig i tykke Lag, og man finder ret store Strækninger, hvor man af Planter kun ser Timian (*Thymus serpyllum*), Stenurt (*Sedum acre*) og lidt spredt Lyng. Det indre af Odden er frugtbar, veldyrket Jord, og det samme gælder den yderste Spids, Gniben, der som en mægtig Lerknold hæver sig op fra det lave, stenede Stykke, man maa passere, inden man kommer derud; da »Lyngen« var Havbund, var Gniben øjensynligt en Ø. Marehalm mangler saa at sige ganske paa Oddens Nordside. Sydsiden af Odden er mere lav. Der, hvor der paa Nordsiden findes de trøstesløse, stenede Strækninger, findes paa Sydsiden en større Engstrækning, Søen kaldet. Ellers er Stranden indtil lidt Øst for Overby lav og stenet; men efter at man har passeret Overby, bliver den efterhaanden mere og mere sandet, saa at man udfor Lumbsaas ved Roden af Odden og endda noget længere Vest paa finder udpræget Sandstrand igen med nogen Marehalm og et Stykke paa begge Sider af Lumbsaas med Skrænter og Bakker lige ned mod Stranden.

Stranden langs Sejro Bugt indtil Høve er de fleste Steder dækket af klitagtige Sanddynger med Marehalm. Lidt Plantage er der ogsaa hist og her, men Klitterne er saa lave, at de lune, lægivende Sænkninger, som Markpiberen sætter Pris paa, mangler. Midt imellem Lumbsaas og Høve findes en mindre Engstrækning, Kongeparten.

Ved Høve begynder de høje Skrænter igen. Her er det de fleste Steder Grusskrænter, og Kysten er høj lige til Dragsholm.

Mange smukke og ejendommelige Punkter passerer man paa denne Tur. Jeg vil nævne Ordrup Næs og Knarbos Klint, hvilken sidste navnlig byder paa en rig Udsigt; man ser her alt det samme, som man fra Vejrhøj ser mod Vest: Ordrup Næs, Nexelø og Nexelø Bugt med Refsnæs i Horizonten. Stranden er paa dette Stykke smal, stenet og sparsomt bevokset med Strandkaal og enkelte andre Planter. Ved Dragsholm hører Skrænterne op, og Kysten er nu lav, men med væsentlig samme Karakter til Havnsø Mølle, hvor en lille Fjord, Tranevejle, omgivet af Engstrækninger, skærer sig nogle km ind i Landet. Herfra og hen imod Alleshave ved Saltbæk Vig findes magre, hedeagtige, sparsomt lyngbevoksede Strækninger bag en forholdsvis bred Sandstrand. Marehalm forekommer meget sparsomt mellem Høve og Alleshave.

Efter disse indledende Bemærkninger vil jeg prøve paa at give en Skildring af selve Turen og meddele, hvad jeg mener vil kunne have ornithologisk Interesse. Saa snart jeg havde spist til Middag paa Kroen, begav jeg mig da med Ransel paa Ryg og Stav i Haand ud paa min store »Opdagelsesrejse«. Jeg styrede straks min Kurs mod den nordlige Ende af Højsand, hvor jeg vilde begynde Efterforskningen. Paa Vejen derud saa jeg ved et Stengærde nogle unge Digesmutter (*Saxicola oenanthe*). Sammesteds holdt et Par Gulspurve (*Emberiza citrinella*) til, medens Lærkerne (*Alda arvensis*) sang over Markerne. Ved Højsand saa jeg Markpiberen i 1913 og ventede derfor ogsaa at finde den der i Aar. I Aar var den der imidlertid ikke, skønt der ellers var gode Betingelser for den: lave, sandede, marehalmbevoksede Marker neden for selve Klitten. I det Buskads af Tjørn, Rose, Caprifolium og Fyr, der dækker det meste af Klitten, saas en Del Tornsangere (*Sylvia cinerea*) og nogle enkelte Sol-sorter (*Turdus merula*) og Gulspurve (*Emberiza citrinella*). Af Tornskader (*Lanius collyrio*) var der en halv Snes Par. Denne Fugl var meget almindelig i Eggen ved Nykøbing og Rørvig. Allerede paa Vejen fra Skibet til Rørvig Kro saa jeg to gamle Hanner, hvoraf den ene fodrede en stor Unge. Fra den sydlige Ende af Højsand spadserede jeg ud til Skansehage. I en lille Sandskrænt ved Vejen ynglede Digesvale (*Hirundo riparia*), medens Forstuesvalen (*Hirundo rustica*) saas flyvende. Ude paa Skansehage var der en Del Fugle. Præstekraven (*Ægialitis hiaticula*) var talrigst, men der var ogsaa nogle Par Strandskader

(*Hæmatopus ostreologus*), Stormmaager (*Larus canus*) og et Par eller to af Sølvmaagen (*Larus argentatus*). Desuden saas Terner (*Sterna hirundo*), Dværgterner (*Sterna minuta*) og et Par Gravænder (*Tadorna vulpanser*), der aabenbart havde Ællinger her et Sted, da den ene blev ved med at kredse rappende om ganske tæt ved mig. Ved Kysten, lige Nord for Skansehage, ligger et Sygehus (Kolerahospital). I Klitterne tæt ved dette traf jeg de første Markpibere (*Anthus campestris*). Hannen lettede og lod sin letkendelige »Sang« høre. Sangen bestaar kun af to Toner (Stavelser) — omtrent som: tsi—urr —, som den gentager i det uendelige, saa længe den flyver. Siddende har jeg ikke hørt den synge. Den satte sig straks igen og viste sig meget tillidsfuld, saa jeg kunde betragte den i faa Meters Afstand. Jeg kunde ikke undgaa at bemærke, i hvor høj Grad den i sine Bevægelser og Manerer lignede en Vipstjert, naar den let og elegant pilede hen over Sandet. Paa Vipstjertemanner vipper den ogsaa, naar den sidder stille, lidt med Halen. Da Hannen ved stadig at trippe lige foran mig havde faaet mig et efter dens Formening tilstrækkelig langt Stykke bort, fløj den tilbage og satte sig i Nærheden af, hvor jeg først saa den. Da jeg atter nærmede mig Stedet, kom Hunnen luskende ud fra en Klynge Strand-sennep, hvor der selvfølgelig ingen Rede var (de faa Reder, der er fundet her i Landet, har alle været bygget i Marehalmtotter), og da jeg gav mig til at betragte den, benyttede den ganske den samme Trafik som før Hannen. Den trippede og trippede for at faa mig bort. Fuglenes Opførsel tydede paa, at de havde Æg; men min Tid tillod mig ikke længe at søge efter Reden, der som bekendt er svær at finde, og da min Opgave i dette Øjeblik mere specielt gik ud paa at konstatere, hvor Fuglen fandtes, end paa at studere dens Gøren og Laden, som jeg forøvrigt kendte ret nøje, fra jeg i 1911 studerede Fuglen ved Tisvilde, fortsatte jeg Turen videre langs Kysten.

Paa Strækningen Skansehage—Korshage saas, skønt Kysten her var ret godt egnet for den, kun dette ene Par; men det var da ogsaa først, da jeg kom op til Kattøgatskysten, at jeg kom til det rigtigt udprægede Markpiberterræn (som nævnt i Indledningen), og det var da ogsaa her, at Fuglen var talrigst.

Det første Par her saas ved en lille Sø, der ligger N.-Ø. for Dybe Sø, og holdt til i den indvendige Rand af Marehalmen, der groede oppe paa den sandede, meget sparsomt græsbevoksede

Mark. Der var fire Fugle, men de to fløj straks, da jeg nærmede mig, og da jeg et Øjeblik havde set paa de to sidste, fløj den ene af disse ogsaa, medens den fjerde, en Han blev, hvor den var, og jævnlig gav Flyvekunster til bedste, hvorunder den som sædvanlig lod sin ensformige Stemme, der passer saa godt ind i Stemningen paa dens øde, stille Opholdssted, høre. Der var opstillet et Skilt (Grunde til Salg), lige hvor den holdt til; men her saa jeg den ikke sidde paa dette. Ved Tisvilde saas den ofte siddende paa Skilte, og som jeg senere skal meddele, saas den ogsaa et andet Sted i disse Egne paa et Skilt.

1 km Vest for Dybe Sø var der et Par, der vistnok havde Æg, da det stadig holdt til paa et og samme Sted og teede sig ganske som Parret ved Skansehage, og en 3—4 km længere vestpaa holdt en Fugl til med to udføjne Unger, som den fodrede ivrigt. Mellem disse Yderpunkter saas paa tre forskellige Steder flygtige, ikke stedbundne Fugle, der kun lod sig betragte paa længere Afstand. Disse Fugle yndede meget, naar de en Tid havde søgt at undgaa mig ved at pile af Sted over Sandet fra den ene bevoksede Plet til den anden, at flyve ind og sætte sig i en lav Fyr i Plantagens Udkant. Jeg opholdt mig ude i Plantagen til Solnedgang og havde derfor Lejlighed til at glæde mig ved at se, hvor nydeligt Fuglen tog sig ud, som den sad der og vippede saa smaat med Halen, medens den lavtstaaende Aftensol kastede sit gyldne Skær over den ganske Egn, og forlenede Fuglen og Fyrrebuskenes brune Grene med en egen varm Farve.

Det næste Sted, jeg traf Fuglen, var ved Klint, hvor en enlig Fugl fløj op fra en Mark med en ubetydelig Smule spredt Marehalm. Den »sang« lidt og satte sig derefter paa et Skilt, hvor den lod sig betragte. Bagefter satte den sig bag en Stenbunke, hvor ogsaa nogle unge graa Digesmutter holdt til. Da jeg nærmede mig, fløj den bort og vendte ikke mere tilbage. Stranden var paa dette Sted meget stenet med enkelte, store Marehalmtotter og en Del Strandkaal.

Ved Sonnerup Skov noget længere ude havde Fuglen vist ynglet. Paa Kortet var der tegnet hedeagtig Bevoksning paa den smalle Strækning mellem Skoven og Stranden, saa jeg ventede at finde Strækninger Mage til dem ved Sandflugtplantagen N. for Nykøbing. Da jeg kom derud, viste det sig, at der vel var Marehalm; men der var ingen Klit, kun en Sandskrænt med

Marehalm, og der var Græs lige ud til Kanten. Lyng og Revling var der ikke meget af, og de lune Sænkninger fandtes ikke, før jeg kom til Vestenden af Skoven. Her var en Del Marehalm oppe i Græsset og bag Skrænten en Del lyng- og revlingbevoksede Sænkninger, og her saa jeg da ogsaa Fuglen sidde med Føde i Næbbet. Jeg forestillede mig straks, at den havde smaa Unger, og nu skulde Reden findes. Derfor skjulte jeg mig bag en lille Jordskrænt og holdt Øje med Fuglen. Paa en lille Forhøjning med en Flagstang (der laa et lille halvfærdigt Sommerhus) var der en større Marehalmbevoksning. Her løb Fuglen ind flere Gange — og stadig paa samme Sted. Altsaa der var Reden! Da Fuglen en Gang var godt og vel inde, sprang jeg til, og op kom Fuglen og lidt efter en til, som kun fløj en halv Snes Meter, hvorefter den satte sig og begyndte at trave af Sted i Græsset. Men det gik kun maadeligt: den faldt flere Gange over sine egne Ben — eller maaske over Marehalmstraa. Jeg var saa sikker paa, at der var Rede, at jeg, da der kom to Fugle op, holdt den sidste for den rugende Hun, som jeg saa tænkte mig blev fodret af Hannen. Ved at se nøjere efter opdagede jeg imidlertid, at det var en ubehjælpssom Unge med kun halvt udvoksede Halefjer. Efter at have søgt noget fandt jeg ikke Reden, men det Sted, hvor Ungen havde siddet og efterladt noget »Fald«. Skønt jeg blev nogen Tid paa Stedet, saa jeg kun disse to Fugle; men der har rimeligvis siddet flere Unger gemt mellem Marehalmen i Nærheden, da Hannen opførte sig meget ængstelig. Den nærmede sig mig paa faa Meters Afstand, idet den udstødte nogle nervøse, smaa Skrig.

Paa Stranden ved Tjørnholm saas endelig en enlig Fugl. Stranden, den fløj op fra, var helt nøgen; der fandtes kun nogle faa Marehalmstraa. Fuglen, der atter her gav sig til Kende ved sin Stemme, fløj derfra ind paa en yderst sandet Rugmark, hvor det lave Korn stod næsten lige saa tæt som Marehalmen ved Stranden.

I alt saas Fuglen altsaa 10 forskellige Steder mellem Rørvig og Tjørnholm.

Andre Steder saas Fuglen ikke. Oddens Kyster var for stenede og manglede Marehalm; men ved den nordlige Ende af Sejro Bugts Kyst var der ret passende Lokaliteter med Marehalm, hvor Fuglen dog som sagt ikke var i Aar. Det eneste Sted paa Resten af Turen, hvor Lokaliteterne var saadanne, at

man maaske kunde vente at træffe den, var Eggen Vest for Tranevejle, hvor der ogsaa var sandede, hedeagtige Strækninger med noget Marehalm; men der var den heller ikke.

Efter at jeg nu har berettet, hvad jeg saa til Markpiberen, vil jeg gaa over til at beskrive, hvad jeg ellers saa af Fugle, efter at jeg forlod Rørvig.

Ved Dybe Sø fløj en Del Hættemaager (*Larus ridibundus*); en Tornskade (*Lanius collyrio*) holdt til i Buskene ved Søen, og ved Hotellet saas Hvid Vipstjert (*Motacilla alba*). Fra et Vandhul i Nærheden lød Rødbenens (*Totanus calidris*) klare Fløjt, medens det mindre melodiske Skrig af en Lappedykker (*Podiceps sp.*) hørtes fra Søens Rør. I Sandflugtplantagen saas Tornskade (*Lanius collyrio*), en Del Tornsangere (*Sylvia cinerea*) og en enkelt syngende Træpiber (*Anthus arboreus*).

Paa Markerne i Omegnen af Nykøbing saas Raager (*Corvus frugilegus*) og Viber (*Vanellus cristatus*), der allerede var i Flok. Endvidere saas i disse Egne Lærke (*Alauda arvensis*), Gulspurv (*Emberiza citrinella*), Bomlærke (*Emberiza miliaria*), Digesmutte (*Saxicola oenanthe*) og en enkelt Bynkefugl (*Praticola rubetra*). Alle tre Svalearter (*Hirundo rustica*, *urbica* og *riparia*) saas. Jordsvalen havde bygget Rede i Kanten af en tom Roekule ved en Gaard Vest for Nykøbing. Hver Gang Fuglene kom hjem til Rederne, klamrede de sig til Jordvæggen paa samme Maade, som man kan se Mursejlere (*Cypselus apus*) gøre det.

Ved Stranden mellem Dybe Sø og Nykøbing saas en flyvende Graaand (*Anas boscas*) og en Toppet Skallesluger (*Mergus serrator*), der sad paa en Sten. Ude over Søen var en 3—4 Eksemplarer af Splitterne (*Sterna cantiaca*); de kom hen omtrent lige over Hovedet paa mig, da jeg badede.

Oddens Karakterfugle var Digesmutte (*Saxicola oenanthe*) og Præstekræve (*Ægialitis hiaticula*). De saas alle Vegne. Navnlig var der af Digesmutter en saadan Mængde, som jeg intet andet Sted har set; men de stenede Egne var jo ogsaa ideelle for den. Antallet beløb sig til flere Hundrede, maaske op imod et Tusind.

Der var nogen Forskel paa Faunaen paa Nordsiden og Sydsiden af Odden. Nordsidens Fugle var mest »Havfugle«, paa Sydsiden var det mere noget i Retning af Fjordfauna. Paa Nordsiden saas foruden de to nævnte Arter mange Stormmaager (*Larus canus*), nogle Sølvmaager (*Larus argentatus*) — medens der kun saas ganske enkelte Hættemaager (*Larus ridibundus*) —,

en Del Dvergterner (*Sterna minuta*), 3 Skalleslugere (*Mergus serrator*), mange Strandskader (*Hæmatopus ostreologus*) og enkelte Viber (*Vanellus cristatus*). Ved Sonnerup Skov »ryttlede« en Taarnfalk (*Falco tinnunculus*), ved nogle kratklædte Skrænter ved Lumbsaas hørtes Havesangeren (*Sylvia hortensis*), og der var ogsaa Tornirisk (*Linota cannabina*). I de dyrkede Egne ved Overby sang Lærken (*Alauda arvensis*), og fra Telefontraadene lod Bomlærke (*Emberiza miliaria*) og Gul Vipsbjerg (*Motacilla flava*) deres Stemme høre. Helt ude ved Yderby hørtes Storspovens (*Numenius arquatus*) melodiske Stemme; tre Fugle kom enkeltvis meget højt til Vejrs sejlene gennem den lyse, blaa Luft. Ude i »Stenørkenen« mellem Yderby og Gniben fløj en lille Falk (vistnok en Dværgfalk) op, og i en lille Rosenbusk ved Vejen sad en Tornskade (*Lanius collyrio*), der blev angrebet af en lille Sanger. Denne stødte efter Tornskaden, som kunde den være en Rovfugl; formodentlig har den haft sine bitre Erfaringer m. H. t. Tornskadens Rovgriskhed. Ude over Søen fløj en maageagtig Fugl med et karakteristisk Skrig, som jeg ikke kendte, og Afstanden var saa stor, at jeg selv med Kikkert ikke kunde bestemme Arten. Senere har jeg hørt det samme Skrig ved Holmsland Klit og Tipperne og ved derfor nu, at det var en Splitterne (*Sterna cantiaca*). I Skrænten helt ude paa Spidsen af Gniben havde nogle Jordvaler (*Hirundo riparia*) gravet deres Redehuller. Der var ca. en Snes Huller.

Paa Oddens Sydside var det stadig Digesmutten (*Saxicola oenanthe*), der dominerede ved sit Antal. Blandt Søfuglene optraadte Hættemaage (*Larus ridibundus*) og den alm. Terne (*Sterna hirundo*) meget almindeligt. Stormmaagen (*Larus canus*) og Dvergternen (*Sterna minuta*) saas, men ikke i nær saa stort Antal som de to førstnævnte Arter. Dette gælder særlig Stormmaagen. Endvidere var der nogle ganske faa Eksemplarer af Splitterne (*Sterna cantiaca*), mange Præstekraver (*Ægialitis hiaticula*) og nogle Strandskader (*Hæmatopus ostreologus*). Fra Græsset fløj hist og her en Lærke (*Alauda arvensis*) og en Gulspurv (*Emberiza citrinella*) op, og ved en Smule Plantage saas en enlig Taarnfalk (*Falco tinnunculus*).

Paa Strækningen langs den nordlige Del af Sejro Bugt — fra Lumbsaas til Høve — saas der næsten intet; en Gulspurv her og en Lærke hist og ved den fugtigere Del, Kongeparten,

en enkelt Engpiber (*Anthus pratensis*) og Storspove (*Numenius arquatus*) var alt.

Synderlig mere oplivende var Resten af Turen ikke. Paa den smalle Strand under Grusskrænterne paa Strækningen Høve—Dragsholm var der hist og her nogle mindre Stormmaagekolonier. Fuglene — i Reglen en 10—15 Stk. i Tal — kredsede skrigende over mit Hoved og havde øjensynlig Unger, der forstak sig mellem Stenene. Præstekraver (*Ægialitis hiaticula*) var der en Del af, Strandskader saas hist og her og Engpiberen (*Anthus pratensis*) et enkelt Sted oppe paa en ud til Stranden stødende Mark. Paa Ordrup Næs saas endvidere Stormmaage (*Larus canus*) og Sølvmaage (*Larus argentatus*), af den sidste dog kun en enkelt, og en svømmende And, som i Farve og ved sit store blaagraa Næb lignede Bjerganden (*Fuligula marila*). Men Afstanden var ret stor, og min Kikkert forstørrede ikke meget, saa jeg kan ikke med Sikkerhed sige, at det var denne Art. I Buskene ude paa Næsset holdt enkelte Tornskader (*Lanius collurio*) til. Langs de høje Skrænter ved Knarbos Klint fløj et Par Lærkefalk (*Falco subbuteo*), som aabenbart havde Rede i en bagved liggende ung Granplantage. Ved Dragsholm, paa en sandet Strandbred med lidt Bevokning af Enebær og andre Buske saas 3—4 Pibere, som kunde minde noget om Markpiberen, men de var saa forsigtige og sky, at det ikke lykkedes mig at bestemme Arten. Lige Syd for Dragsholm passerede jeg et ganske kort Stykke Tangstrand med høj Bevoksning. Her havde jeg den fornøjelige Oplevelse at se en Agerhøne (*Perdix cinerea*) med en hel Sværm Kyllinger lette, medens den anden af Magerne ganske aabenlyst lagde sig i Græsset faa Meter fra mine Fødder og skreg og spillede syg for at aflede min Opmærksomhed fra Resten af Familien. Ved at tænke paa denne Agerhøne og mange andre Fugle, man har set bære sig ad paa lignende Maade, kan man ikke lade være med at undre sig over, hvor hurtig Fuglene forstaar at bedømme en Situation. De har altid straks deres Plan færdig, saa man sjælden ser et Sekunds Vaklen, før de bringer Planen til Udførelse. Naar jeg endelig meddeler, at jeg ved Tranevejle, hvor der var Engstrækninger, saa Engpiber (*Anthus pratensis*), Ryle (*Tringa alpina*) og Rødben (*Totanus calidris*) med flyvedygtige Unger, der sad gemt i Hullerne i Engbunden, samt Stormmaager (*Larus canus*) og Hættemaager (*Larus ridibundus*) — der er en lille Maageø

i Fjorden —, tror jeg at have meddelt alt, hvad jeg saa paa denne min lange Spadseretur.

Overraskende Oplevelser i ornithologisk Henseende har Turen saaledes ikke bragt; men det er jo — som man ser — lykkedes mig at konstatere Markpiberens Forekomst ved den vestlige Del af Sjællands Kattegatskyst, og dette var jo Formaalet med Turen. For at denne i det hele taget kom i Stand, kan jeg takke Studiefondet; jeg beder derfor til Slut dettes Bestyrelse og Foreningen modtage min bedste Tak.

MEDDELELSE TIL FORENINGENS MEDLEMMER

ANGAAENDE

REJSE- OG STUDIEFONDET.

Bestyrelsen foreslaar følgende Opgave til Løsning:

Findes Markpiberen (*Anthus campestris*) endnu ynglende i Vendsyssel? (Jvf. Fr. Faber's Meddelelse desangaaende i Tidsskrift for Naturvidenskaberne, 5. Bd., Side 250, Kbhvn. 1828).
